

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: M. K.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem 128 00 Praha 2, Na Poříčním právu 1/376

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2018 č. j. MPSV-2018/70516-923, o
dávku pomoci v hmotné nouzi

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 25. 1. 2018 č. j. 52272/2018/OOI, kterým žalobkyni nebyla přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi mimořádná okamžitá pomoc z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví dle § 2 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobkyně namítala, že rozhodnutí nerespektuje podmínky zákona. Uvedla, že potřebuje mimořádnou okamžitou pomoc na jídlo, a to z důvodu, že nepobírá sociální dávku doplatek na bydlení, příspěvek na živobytí, příspěvek na bydlení. Jejím jediným příjmem je částečný invalidní důchod, jehož výše činila od 1. 1. 2017 5 622 Kč a od 1. 1. 2018 5 880 Kč. Poukazovala také na to, že neposkytnutí příspěvku na bydlení má značný dopad na její finanční situaci a ne vlastní vinou se dostává do dluhu. Hradí rovněž náklady na léky a další běžné výdaje. Je jí upíráno právo na základní živobytí – jídlo a bydlení.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Především zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Dále uvedl, že žalobkyně měla v aktuálním kalendářním měsíci prosinec roku 2017 příspěvek na živobytí a byly jí vypláceny dávky důchodového pojištění ve výši 5 622 Kč. Dávky důchodového pojištění se do příjmů pro účely dávek pomoci v hmotné nouzi započítávají z 80 %, což v tomto případě činilo 4 497,60 Kč. Poněvadž žalobkyně splňovala podmínky pro přiznání příspěvku na živobytí, nemohla být uznána za osobu v hmotné nouzi, které hrozí vážná újma na zdraví. Žalovaný dále poznamenal, že k doplatkům za léky se v žádné dávce nepřihlíží. Vyklopení bytu a nárok na příspěvek na bydlení s posuzovanou věcí nesouvisí. Žalovaný uzavřel, že mimořádná okamžitá pomoc nebyla žalobkyni přiznána, protože v rozhodném období byla příjemkyní opakovaně dávky příspěvek na živobytí a její příjem v měsíci prosinci 2017 přesahoval částku existenčního minima ve výši 2 200 Kč.
4. K jednání dne 24. 9. 2019 se žalobkyně nedostavila. Žalobkyně sice žádala o odročení jednání s odkazem na dočasnou pracovní neschopnost, ovšem z potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti neplyne, že by žalobkyně přes pracovní neschopnost nebyla schopna se dostavit k soudu. Žádné jiné potvrzení lékaře žalobkyně soudu nedoložila. Naopak skutečnost plynoucí z potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti, že žalobkyně má od počátku pracovní neschopnosti 12. 8. 2019 povolené vycházky, vypovídá o tom, že žalobkyně nebyla připoutána na lůžko a že nepochybně byla schopna se k soudu dostavit.
5. O žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, která je součástí jejího podání, v němž žádala o odročení jednání, soud nerozhodoval, neboť usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 9. 2018 č. j. 19 Ad 22/2018-31 bylo vyhověno žádosti žalobkyně a bylo jí přiznáno osvobození od soudních poplatků v celém rozsahu. Návrh na ustanovení zástupce byl zamítnut. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 13. 12. 2018 č. j. 8 As 316/2018-26 kasační stížnost žalobkyně proti uvedenému usnesení zamítl. Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu, že ustanovení zástupce není k ochraně práv žalobkyně nezbytně nutné. V průběhu dalšího řízení žalobkyně pak podala opětovnou žádost o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, a to podáním ze dne 17. 5. 2019. Tento návrh žalobkyně byl usnesením zdejšího soudu č. j. 19 Ad 22/2018 – 76, které nabylo právní moci 22. 8. 2019 odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. a) s.r.s. pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, neboť projednání návrhu brání překážka věci rozsouzené. Krajský soud uvedl, že o

návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce již bylo pravomocně rozhodnuto, a to výše uvedeným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 9. 2018 č. j. 19 Ad 22/2018-31 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018 č. j. 8 As 316/2018-26.

6. V souladu s ust. § 51 odst. 2 s.ř.s. soud rozhodl u jednání dne 24. 9. 2019 i v nepřítomnosti žalovaného, který svou neúčast řádně omluvil a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 4. 12. 2017 žalobkyně podala u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě žádost o mimořádnou okamžitou pomoc – újmu na zdraví ve výši 1 000 Kč. V žádosti uvedla, že z částky 5 622 Kč jí nezůstává dostatek finančních prostředků na základní stravu a léky. Spis obsahuje podklady o tom, že v měsíci prosinci 2017 žalobkyně pobírala invalidní důchod ve výši 5 622 Kč a příspěvek na živobytí ve výši 262 Kč. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě rozhodnutím ze dne 25. 1. 2018 č. j. 52272/2018/OOI nepřiznal žalobkyni dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 16. 4. 2018 č. j. MPSV-2018/70516-923, které nabylo právní moci 21. 4. 2018 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
8. Podle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, osoba se považuje za osobu v hmotné nouzi též, jestliže nesplňuje podmínky uvedené v odst. 2, avšak s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům jí hrozí vážná újma na zdraví.
9. Podle ust. § 10 odst. 2 písm. b) téhož zákona, rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v případě podání žádosti o dávku, je u jednorázové dávky období aktuálního kalendářního měsíce.
10. Podle ust. § 36 odst. 2 téhož zákona pro účely poskytování mimořádné okamžité pomoci osobě uvedené v § 2 odst. 3, odst. 5 písm. a) a odst. 6 se tato osoba posuzuje bez společně posuzovaných osob. Mimořádnou okamžitou pomoc lze poskytnout pouze jedné z osob společně posuzovaných, jde-li o stav hmotné nouze podle § 2 odst. 4.
11. Podle ust. § 37 písm. a) citovaného zákona, výše mimořádné okamžité pomoci osobě uvedené v § 2 odst. 3 se stanoví k doplnění příjmu do výše existenčního minima osoba, která není nezaopatřeným dítětem, a u nezaopatřeného dítěte do výše jeho životního minima.
12. Podle ust. § 5 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, částka existenčního minima osoby činí měsíčně 2 200 Kč.
13. Krajský soud sdílí závěr správních orgánů, že mimořádná okamžitá pomoc v rozhodném období, tj. v měsíci prosinci 2017 žalobkyni nenáležela. Z citovaných zákonných ustanovení plyne, že pomoc je poskytována ve výši, která doplňuje příjem osoby do výše existenčního minima, tj. 2 200 Kč. Žalobkyně v rozhodném období pobírala invalidní důchod 5 622 Kč, přičemž z této částky se pro účely dávek pomoci v hmotné nouzi započítává 80 %, což v posuzovaném případě byla částka 4 497,60 Kč. Žalobkyně dále pobírala příspěvek na živobytí ve výši 262 Kč. Protože žalobkyně v posuzovaném období splňovala podmínky pro přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí a

její příjem přesahoval částku existenčního minima ve výši 2 200 Kč, nebylo možno její žádosti o dávku pomoci v hmotné nouzi mimořádná okamžitá pomoc vyhovět.

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání vycházelo, v mezích žalobních bodů, k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s.ř.s.
15. O nákladech řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24.09.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně